GENERALINIO ADVOKATO
NILS WAHL IŠVADA,
pateikta 2018 m. rugsėjo 20 d.[1]

Byla C-326/17

***Directie van de Dienst Wegverkeer* (RDW),**
X ir Y,
kita apeliacinio proceso šalis:
Z

(*Raad van State* (Valstybės Taryba, Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

(Direktyva 1999/37/EB – Registracijos liudijimai, išduoti transporto priemonėms, kurios pirmą kartą įregistruotos iki šios direktyvos įgyvendinimo – Reikšmingi netikslumai ir spragos registracijos liudijimuose – Abipusis pripažinimas – Direktyva 2007/46/EB – Transporto priemonių techninių charakteristikų patvirtinimas – Transporto priemonės iki techninių reikalavimų suderinimo ES lygiu – Pakeitimai, turintys įtakos transporto priemonės techninėms charakteristikoms)

1. 1908 m. Henry Fordas iš esmės pakeitė pasaulio ekonomiką, atsisakydamas požiūrio, kad kiekvienam klientui turi būti kuriamas individualus automobilis, ir pereidamas prie masinės standartinių modelių gamybos naudojantis konvejeriu. Masto ekonomija ir supaprastintas gamybos procesas smarkiai sumažino jo garsiojo „Model T“ gamybos sąnaudas, todėl automobilis iš tuometinės prabangos prekės tapo įprastu gaminiu.

2. Dėl tokios standartizuotos gamybos reguliavimo institucijoms paprasčiau vykdyti priežiūrą. Siekdamos užtikrinti kelių eismo saugą ir apsaugoti aplinką valstybės narės reikalauja, kad transporto priemonės atitiktų būtinuosius techninius reikalavimus. Kadangi standartinių transporto priemonių charakteristikos yra vienodos, pakanka patikrinti vieno modelio technines charakteristikas ir galima įsitikinti, ar visos šio tipo transporto priemonės atitinka techninius reikalavimus („tipo patvirtinimas“). Europos Sąjungoje toks reguliavimo institucijų patvirtinimas suteikiamas atsižvelgiant į techninius reikalavimus, kuriuos suderino ES teisės aktų leidėjai.

3. Be to, transporto priemonių standartizavimas palengvina transporto priemonių judėjimą Europos Sąjungoje. Jei transporto priemonė atitinka ES patvirtintą tipą, nekyla abejonių dėl jos techninių reikalavimų atitikties, kai ji perregistruojama kitoje valstybėje narėje. Šioje byloje Teisingumo Teismo prašoma priimti sprendimą dėl to, ar ši nuostata taip pat taikytina, jeigu transporto priemonė neatitinka ES patvirtinto tipo.

1 Originalo kalba: anglų.

I. Teisinis pagrindas

A. ES teisė

1. Direktyva dėl registracijos dokumentų

4. 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 1999/37/EB dėl transporto priemonių registracijos dokumentų [2] (toliau – Direktyva dėl registracijos dokumentų) 1 straipsnyje nustatyta:

„Ši direktyva taikoma dokumentams, kuriuos valstybė narė išduoda registruojant transporto priemonę.“

5. Direktyvos dėl registracijos dokumentų 2 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje:

a) „transporto priemonė“ – tai bet kuri transporto priemonė, kaip apibrėžta 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo 2 straipsnyje ir 1992 m. birželio 30 d. Tarybos direktyvos 92/61/EEB dėl dviračių arba triračių motorinių transporto priemonių tipo patvirtinimo 1 straipsnyje;

b) „registracija“ – tai administracinis leidimas transporto priemonei patekti į kelių transporto eismą, apimantis transporto priemonės identifikavimą ir serijinio numerio, vadinamo registracijos numeriu, išdavimą;

c) „registracijos liudijimas“ – tai dokumentas, liudijantis, kad transporto priemonė yra registruota valstybėje narėje;

<…>“

6. Direktyvos dėl registracijos dokumentų 3 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Valstybės narės išduoda registracijos liudijimą transporto priemonėms, kurios pagal nacionalinius teisės aktus turi būti registruojamos. <…>

2. Išduodamos naują registracijos liudijimą transporto priemonei, įregistruotai iki šios direktyvos įgyvendinimo, valstybės narės naudoja šioje direktyvoje nustatytą liudijimų išdavimo modelį ir gali sumažinti juose nurodomos informacijos kiekį tiek, kiek tuo metu yra turima būtinų duomenų.

<…>“

7. Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnyje numatyta:

„Pagal šią direktyvą, identifikuojant transporto priemonę tarptautiniame eisme arba perregistruojant ją kitoje valstybėje narėje, vienoje valstybėje narėje išduotas registracijos liudijimas pripažįstamas kitose valstybėse narėse.“

2 OL L 138, 1999, p. 57; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 4 t., p. 351.

8. Direktyvos dėl registracijos dokumentų 9 straipsnyje nustatyta:

„Įgyvendindamos šią direktyvą valstybės narės teikia viena kitai pagalbą. Jos dvišaliu arba daugiašaliu lygiu keičiasi informacija, ypač tais atvejais, kai prieš transporto priemonės registraciją turi būti patikrinamas tos transporto priemonės teisinis statusas toje valstybėje narėje, kurioje ta transporto priemonė buvo anksčiau registruota. <…>“

2. Pagrindų direktyva

9. 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/46/EB, nustatančios motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus[3] (toliau – Pagrindų direktyva), 1 straipsnyje nustatyta:

„Šia direktyva nustatoma suderinta sistema, kurią sudaro į jos taikymo sritį patenkančių visų naujų transporto priemonių ir tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimui taikomos administracinės nuostatos ir bendri techniniai reikalavimai, siekiant palengvinti transporto priemonių registravimą, pardavimą bei eksploatavimo pradžią Bendrijoje.

<…>

Konkretūs techniniai reikalavimai dėl transporto priemonių konstrukcijos ir veikimo nustatyti šios direktyvos taikymui skirtuose norminiuose aktuose, kurių išsamus sąrašas pateiktas IV priede.“

10. Pagrindų direktyvos 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Ši direktyva taikoma kelyje naudoti skirtų transporto priemonių, kurios suprojektuotos ir pagamintos vienu ar daugiau etapų, bei tokioms transporto priemonėms suprojektuotų ir pagamintų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimui.

Ji taip pat taikoma individualiam tokių transporto priemonių patvirtinimui.

<…>“

11. Pagrindų direktyvos 3 straipsnyje nustatyta:

„Šioje direktyvoje ir IV priede išvardytuose norminiuose aktuose, nebent juose būtų nustatyta kitaip:

<…>

11) motorinė transporto priemonė – bet kokia pati judanti varikliu varoma transporto priemonė, turinti ne mažiau kaip keturis ratus, komplektinė, sukomplektuota ar nekomplektinė, kurios maksimalus konstrukcinis greitis didesnis nei 25 km/val.“

12. Pagrindų direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės registruoja arba leidžia parduoti ar pradėti eksploatuoti tik šios direktyvos reikalavimus atitinkančias transporto priemones, sudėtines dalis ir atskirus techninius mazgus.

3 OL L 263, 2007, p. 1. Ši direktyva buvo panaikinta ir pakeista 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB (OL L 151, 2018, p. 1).

Dėl priežasčių, susijusių su jų gamybos ir veikimo aspektais, kuriems taikoma ši direktyva, jos nedraudžia, neriboja ar nesudaro kliūčių registruoti, parduoti, pradėti eksploatuoti transporto priemones, sudėtines dalis ar atskirus techninius mazgus, jei jie atitinka šios direktyvos reikalavimus.“

13. Pagrindų direktyvos 24 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės gali atleisti konkrečią transporto priemonę, unikalią ar neunikalią, nuo reikalavimo atitikti šios direktyvos vieną ar daugiau nuostatų arba IV priede arba XI priede išvardytų norminių aktų vieną ar daugiau nuostatų su sąlyga, kad yra nustatomi alternatyvūs reikalavimai.

1 pastraipoje nurodytos nuostatos gali būti netaikomos tik tuomet, jeigu valstybė narė turi tam pagrįstų priežasčių.

<…>

6. Individualaus patvirtinimo galiojimas apsiriboja patvirtinimą suteikusios valstybės narės teritorija.

Jeigu pareiškėjas pageidauja parduoti, registruoti ar pradėti eksploatuoti kitoje valstybėje narėje transporto priemonę, kuriai suteiktas individualus patvirtinimas, suteikusi patvirtinimą valstybė narė gavusi prašymą pateikia pareiškėjui techninių nuostatų, pagal kurias transporto priemonė buvo patvirtinta, sąrašą.

Transporto priemonę, kuriai valstybė narė pagal šio straipsnio nuostatas suteikė individualų patvirtinimą, kita valstybė narė leidžia parduoti, registruoti ar pradėti eksploatuoti, išskyrus tuomet, jei ji turi pagrįstų priežasčių manyti, kad techninės nuostatos, pagal kurias buvo patvirtinta transporto priemonė, nėra lygiavertės jos techninėms nuostatoms.“

14. Pagrindų direktyvos 48 straipsnyje nustatyta, kad direktyvos taisyklės į nacionalinę teisę turi būti perkeltos iki 2009 m. balandžio 29 d. Tos pačios direktyvos 49 straipsnis panaikina 1970 m. vasario 6 d. Direktyvą 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo[4] nuo tos pačios datos ir nustato, kad nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į Pagrindų direktyvą.

3. Direktyva 2009/40

15. 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/40/EB dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų techninės apžiūros nustatyta pareiga periodiškai atlikti transporto priemonių techninę apžiūrą.[5]

16. Direktyvos 2009/40 5 straipsnyje nustatyta:

„Nepaisydamos I ir II priedų nuostatų, valstybės narės gali:

a) paankstinti pirmąją privalomą techninę apžiūrą ir, jei tinka, reikalauti, kad prieš registraciją būtų atliekama transporto priemonės techninė apžiūra;

<…>“

4 OL L 42, 1970, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 1 t., p. 44.

5 OL L 141, 2009, p. 12. Ši direktyva buvo panaikinta ir pakeista 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/45/ES dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų periodinės techninės apžiūros, kuria panaikinama Direktyva 2009/40/EB (OL L 127, 2014, p. 51). Direktyvos 2014/45 5 straipsnis iš esmės pakeitė Direktyvos 2009/40 5 straipsnį.

B. Nyderlandų teisė

17. 1994 m. spalio 6 d. *Kentekenreglement* (Nutarimo dėl registravimo)[6] 25b straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad norint registruoti transporto priemonę Nyderlanduose reikia pateikti anksčiau kitoje valstybėje narėje gautą registracijos liudijimą.

II. Faktinės aplinkybės, procesas ir prejudiciniai klausimai

18. Šios bylos ištakos yra ginčas dėl dviejų variklinių transporto priemonių registracijos Nyderlanduose.

19. Automobiliai *Bentley*, kurio transporto priemonės identifikavimo numeris (toliau – VIN) yra B28J0, ir *Alves*, kurio VIN yra 14827, buvo pagaminti Jungtinėje Karalystėje atitinkamai 1950 ir 1938 m. Gamintojai parengė lydimuosius dokumentus, kuriuose nurodyti techniniai duomenys.

20. Kol 1971 m. nebuvo įsteigta centrinė JK registravimo institucija, aptariami automobiliai buvo registruojami vietos registruose, kurie kaip registracijos įrodymą išduodavo seno pavyzdžio registracijos dokumentus. Remiantis tais registracijos dokumentais ir automobilių savininkų klubų pareiškimais, Jungtinės Karalystės registracijos institucijoje 1988 m. buvo įregistruotas *Bentley*, o 2011 m. – *Alves*. Jungtinės Karalystės institucija negali nurodyti, kaip šios dvi transporto priemonės atrodė tuo metu, nes ji perkėlė vietos registro įrašus į centrinį registrą, neapžiūrėjusi transporto priemonių.

21. 2009–2013 m. abiem automobiliams buvo padaryti pakeitimai, be kita ko, sutrumpinta važiuoklės bazė, pakeistas variklis ir kėbulas. Po šių pakeitimų 2013 m. registracijos liudijimus išdavė atitinkamai Belgijos ir JK registracijos institucijos. Šie liudijimai buvo pagrįsti techniniais duomenimis, nurodytais dokumentuose, kuriuos parengė pirminiai automobilių gamintojai.

22. 2014 m. sausio 14 d. X ir Y pristatė *Bentley* registracijai Nyderlandų transporto priemonių registre. Po policijos patikrinimo paaiškėjo, kad originalus modelis, įskaitant variklio darbinį tūrį, buvo pakeistas. 2014 m. vasario 10 d. sprendimu *Directie van de Dienst Wegverkeer* (Kelių eismo tarnybos direkcija, toliau – RDW) atmetė prašymą įregistruoti transporto priemonę. 2014 m. birželio 4 d. X ir Y vėl pateikė prašymą įregistruoti transporto priemonę, remdamiesi antruoju Belgijos registracijos liudijimu, kurį Belgijos registracijos institucija išdavė 2014 m. gegužės 19 d. Antrajame registracijos liudijime buvo nurodytas naujas variklio darbinis tūris. 2014 m. liepos 18 d. rašte, atsakydama į 2014 m. birželio 4 d. pateiktą antrąjį prašymą, RDW nurodė, kad dėl transporto priemonės Belgijos registracijos institucijai išsiųsta užklausa. Ši atsakė, kad registracijos liudijimas buvo išduotas originaliai transporto priemonei. 2014 m. rugpjūčio 27 d. sprendimu RDW atmetė 2014 m. birželio 4 d. pateiktą antrąjį prašymą įregistruoti transporto priemonę.

23. 2014 m. birželio 10 d. Z pristatė RDW *Alves*, prašydamas įregistruoti šį automobilį. Policijos tarnybos pateiktame transporto priemonės patikrinimo akte nurodyta, kad buvo atlikti transporto priemonės pakeitimai, todėl RDW paprašė Jungtinės Karalystės registracijos institucijos pateikti paaiškinimą. Pastaroji nurodė, kad įregistravo transporto priemonę „pasitikėdama“ duomenimis, pateikiamais lydimuosiuose dokumentuose, kuriuos parengė gamintojas, ir remdamasi nuotraukomis bei informacija iš automobilių savininkų klubo. RDW taip pat klausė, kokie buvo transporto priemonės, kuriai išduotas Jungtinės Karalystės registracijos liudijimas, duomenys. Jungtinės Karalystės registracijos institucija negalėjo atsakyti į šiuos klausimus, nes ji transporto priemonės nebuvo patikrinusi. 2014 m. rugsėjo 29 d. sprendimu RDW atmetė prašymą įregistruoti transporto priemonę.

6 *Stb*. 1994, Nr. 760.

24. Abiem atvejais RDW prašymus atmetė dėl toliau nurodytų priežasčių. Visų pirma RDW laikosi nuomonės: kadangi transporto priemonės neatitinka techninių reikalavimų, nustatytų Pagrindų direktyvoje, pagal Direktyvą dėl registracijos dokumentų jos nėra laikytinos „transporto priemonėmis“. RDW laikosi požiūrio, kad net jei transporto priemonės patektų į Direktyvos dėl registracijos dokumentų taikymo sritį, registracijos liudijimai nėra suderinti dokumentai, todėl jų nereikėtų abipusiai pripažinti remiantis šia direktyva. RDW mano, kad net jei ši direktyva taikoma registracijos liudijimams, transporto priemonės vis tiek negali būti identifikuojamos pagal tuos registracijos liudijimus, nes dokumentuose yra netikslumų. Galiausiai, pasak RDW, neįmanoma, kad būtų patvirtintos esamos konstrukcijos transporto priemonės techninės charakteristikos, taip pat neaišku, ar pakeistoms transporto priemonėms buvo suteiktas individualus patvirtinimas.

25. Sprendimai atsisakyti įregistruoti transporto priemonę buvo apskųsti dviejuose skirtinguose teismuose. Šių teismų nuomone, Direktyva dėl registracijos dokumentų taikytina, transporto priemonės turi būti identifikuotos remiantis registracijos liudijimais ir tie liudijimai yra suderinti šios direktyvos tikslais. Todėl, viena vertus, *Rechtbank Den Haag* (Hagos apylinkės teismas, Nyderlandai) 2015 m. birželio 25 d. priėmė sprendimą, kad RDW turėtų išduoti *Bentley* skirtą registracijos liudijimą. Antra vertus, 2015 m. birželio 23 d. sprendimu *Rechtbank Gelderland* (Gelderlando apylinkės teismas, Nyderlandai) nurodė RDW atlikti naują *Alves* registracijos vertinimą.

26. RDW apskundė šiuos du sprendimus *Raad van State* (Valstybės Taryba, Nyderlandai), ši nusprendė sujungti bylas. Abejodama dėl to, kaip teisingai aiškinti atitinkamas Sąjungos teisės nuostatas, *Raad van State* (Valstybės Taryba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Direktyva dėl registracijos dokumentų] taikoma transporto priemonėms, kurios egzistavo dar iki 2009 m. balandžio 29 d., t. y. dienos, nuo kurios valstybės narės privalo taikyti [Pagrindų direktyvą] perkeliančius įstatymus ir kitus teisės aktus?

2. Ar motorinė transporto priemonė, sudaryta, viena vertus, iš esminių sudėtinių dalių, kurios pagamintos prieš pradedant taikyti [Pagrindų direktyvą], ir, kita vertus, iš esminių sudėtinių dalių, kurios pridėtos jau pradėjus taikyti šią direktyvą, yra motorinė transporto priemonė, kuri egzistavo dar iki direktyvos taikymo pradžios, ar tokia motorinė transporto priemonė pagaminta jau pradėjus taikyti direktyvą?

3. Ar dėl [Direktyvos dėl registracijos dokumentų] 3 straipsnio 2 dalies registravimo reikalavimas, kaip jis suprantamas pagal šios direktyvos 4 straipsnį, galioja neribotai, kai į registracijos liudijimą tam tikrų Bendrijos kodų (kuriuos pagal direktyvos priedus privaloma nurodyti) atveju nebuvo įtraukta jokių duomenų, jeigu šiuos duomenis galima lengvai nustatyti?

4. Ar pagal [Direktyvos dėl registracijos dokumentų] 4 straipsnį leidžiama pripažinti kitos valstybės narės išduotą registracijos liudijimą, bet reikalauti, kad būtų atliktas techninis transporto priemonės patikrinimas pagal [Pagrindų direktyvos] 24 straipsnio 6 dalį, ir, jeigu transporto priemonė neatitinka valstybės narės techninių reikalavimų, tai susieti su pasekme, kad atsisakoma išduoti registracijos liudijimą?“

27. Rašytines pastabas pateikė RDW, X ir Y, Z, Italijos, Nyderlandų ir Norvegijos vyriausybės ir Europos Komisija. 2018 m. birželio 7 d. vykusiame teismo posėdyje savo argumentus žodžiu išdėstė RDW, X ir Y, Z, Nyderlandų vyriausybė ir Komisija.

III. Analizė

28. Šioje byloje Teisingumo Teismo prašoma paaiškinti, kokia apimtimi valstybės narės pagal ES teisę privalo pripažinti viena kitos transporto priemonių, kurios neatitinka ES patvirtinto tipo, registracijos liudijimus. Tačiau prieš pradėdamas nagrinėti prejudicinius klausimus trumpai išdėstysiu ES antrinės teisės aktų tikslus ir principus transporto priemonių registracijos srityje.

A. Pradinės pastabos

29. Tam, kad transporto priemonę būtų galima eksploatuoti, ji turi atitikti tris skirtingas sąlygas: transporto priemonės techninės charakteristikos turi būti patvirtintos, transporto priemonė turi būti registruota ir tinkama važinėti keliais. Šiomis sąlygomis siekiama užtikrinti aukšto lygio kelių eismo saugą.

30. Prieš priimant ES priemones šioje srityje kiekvienoje valstybėje narėje buvo taikomi visiškai skirtingi patvirtinimo techniniai reikalavimai, registracijai ir techninei apžiūrai skirtos nacionalinės procedūros ir išduodami visiškai skirtingi nacionaliniai dokumentai, kuriais patvirtinamas tų reikalavimų įgyvendinimas.[7] Šie skirtumai darė žalingą poveikį laisvam transporto priemonių ir jų savininkų judėjimui. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas šių prekių, kurios savo prigimtimi yra labai judžios, laisvam judėjimui, Europos Sąjunga nusprendė šioje srityje priimti antrinės teisės aktus.

31. Pirma, patvirtinant transporto priemonių technines charakteristikas užtikrinama, kad prieš pradedant eksploatuoti transporto priemones jos atitiks būtiniausius saugos ir aplinkosaugos reikalavimus. Kadangi dauguma transporto priemonių atitinka transporto priemonės tipą, paprastai patvirtinimas suteikiamas patvirtinant tipą.

32. Pagrindų direktyvoje nustatyta vienoda naujų transporto priemonių tipo patvirtinimo procedūra („ES tipo patvirtinimas“). Kad būtų patvirtinti, transporto priemonių tipai turi atitikti techninius reikalavimus, susijusius su jų konstrukcija. Šie būtinieji reikalavimai išdėstyti direktyvos IV priede išvardytuose norminiuose aktuose ir jie yra visiškai suderinti.

33. Remiantis Pagrindų direktyvos 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, jokia valstybė narė negali drausti, riboti ar kliudyti registruoti transporto priemonių dėl priežasčių, susijusių su jų gamybos ir veikimo aspektais, jei pirmosios registracijos metu transporto priemonė atitinka techninius reikalavimus, nustatytus šioje direktyvoje.

34. Išimties tvarka Pagrindų direktyvos 24 straipsnyje nustatyta, kad transporto priemonės techninės charakteristikos gali būti patvirtintos, net jeigu ji neatitinka suderintų reikalavimų („individualus patvirtinimas“). Šis patvirtinimas bus suteiktas remiantis alternatyviais reikalavimais, kurie turi būti kuo artimesni lygiui, numatytam suderintuose reikalavimuose. Pagal šios direktyvos 24 straipsnio 6 dalį šis patvirtinimas galioja tik tos valstybės narės teritorijoje.

35. Antra, pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 2 straipsnio b punktą motorinės transporto priemonės registracijai reikalingas administracinis leidimas jai patekti į kelių transporto eismą, kurį išdavė valstybė narė, apimantis transporto priemonės identifikavimą ir registracijos numerio suteikimą. Ši direktyva suderina registracijos liudijimų formą ir turinį. Pagal 4 straipsnį, identifikuojant transporto priemonę tarptautiniame eisme arba perregistruojant ją kitoje valstybėje narėje, suderintas registracijos liudijimas turi būti pripažįstamas kitose valstybėse narėse.

7 Tai aiškiai matyti iš Direktyvos dėl registracijos dokumentų, Pagrindų direktyvos ir Direktyvos 2009/40 preambulių bei iš ankstesnių teisės aktų.

36. Trečia, techninė apžiūra siekiama užtikrinti, kad per visą naudojimo laikotarpį transporto priemonė bus geros būklės, kad nekiltų pavojus žmonių sveikatai ir gyvybei. Todėl transporto priemonėms bus periodiškai atliekami techninės apžiūros patikrinimai.

37. Siekiant sudaryti palankias sąlygas laisvam transporto priemonių, anksčiau registruotų valstybėje narėje, judėjimui, Direktyvos 2009/40 3 straipsnio 2 dalyje numatyta pareiga pripažinti kitoje valstybėje narėje išduotą patvirtinimą, rodantį, kad joje registruotai transporto priemonei buvo atlikta techninė apžiūra, laikantis bent suderintų standartų.

38. Didžioji dauguma Europos keliuose naudojamų transporto priemonių atitinka ES patvirtintą tipą. Jei šios transporto priemonės bus nugabentos į kitą valstybę narę, ši turės pripažinti jų registracijos liudijimą pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnį. Be to, pagal Direktyvos 2009/40 3 straipsnio 2 dalį turi būti pripažintas patvirtinimas, kad buvo atlikta techninė apžiūra. Galiausiai, remiantis Pagrindų direktyvos 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, jei transporto priemonė atitinka ES tipo patvirtinimą per pirmąją registraciją, valstybė narė negali riboti transporto priemonės registracijos dėl priežasčių, susijusių su jos gamyba ir veikimu.

39. Vis dėlto ši byla nuo tokios tipinės situacijos skiriasi trimis aspektais. Pirma, nagrinėjamos transporto priemonės pradėtos naudoti dar gerokai prieš tai, kai ES buvo suderinti techniniai reikalavimai. Todėl jos niekada neatitiko ES tipo patvirtinimo. Antra, transporto priemonės buvo iš esmės pakeistos, tačiau ne visi tie pakeitimai buvo įtraukti į naujausius, suderintus registracijos liudijimus. Trečia, registracijos liudijimai yra neišsamūs.

40. RDW, palaikoma Nyderlandų vyriausybės, laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į šias aplinkybes, registracijos liudijimai negali būti laikomi suderintais registracijos liudijimais, todėl jie neturi būti abipusiai pripažįstami. Jei registracijos liudijimai laikomi suderintais dokumentais, tuomet RDW teigia, kad transporto priemonės negali būti identifikuotos remiantis tais dokumentais arba kad transporto priemonės techninės charakteristikos nebuvo patvirtintos, todėl tuo pagrindu galima atsisakyti įregistruoti transporto priemonę.

41. Kita vertus, Komisija, taip pat X, Y ir Z, laikosi nuomonės, kad pareiga pripažinti registracijos liudijimus reiškia, kad RDW negali persvarstyti išduodančiosios institucijos vertinimo, susijusio su registracijos procedūros reikalavimais.

42. Siekdamas išspręsti šį ginčą, nacionalinis teismas pateikė Teisingumo Teismui keturis klausimus. Iš esmės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, kaip, atsižvelgiant į specifines faktines aplinkybes jo nagrinėjamoje byloje, turi būti aiškinamos esminės taisyklės dėl transporto priemonių registracijos ir techninių charakteristikų patvirtinimo.

B. Pirmasis prejudicinis klausimas

43. Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyva dėl registracijos dokumentų taikoma registracijos liudijimams, atitinkantiems šioje direktyvoje nustatytą liudijimų išdavimo modelį, bet išduotiems transporto priemonėms, kurios egzistavo dar iki 2009 m. balandžio 29 d., kai Pagrindų direktyva turėjo būti perkelta į nacionalinę teisę.

44. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šį klausimą užduoda atsižvelgdamas į RDW taikomą siaurą apibrėžties „transporto priemonė“ aiškinimą pagal Direktyvą dėl registracijos dokumentų ir pagal Pagrindų direktyvą.

45. Direktyvos dėl registracijos dokumentų 2 straipsnio a punkte „transporto priemonė“ apibrėžiama kaip „bet kuri transporto priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 70/156 2 straipsnyje“. Pastaroji direktyva buvo panaikinta ir pakeista Pagrindų direktyva.

46. Iš Pagrindų direktyvos 49 straipsnio galima spręsti, kad nuorodos į Direktyvą 70/156 turi būti laikomos nuorodomis į Pagrindų direktyvą. Todėl Direktyvoje dėl registracijos dokumentų pateikta nuoroda į apibrėžtį Direktyvoje 70/156 turi būti laikoma nuoroda į Pagrindų direktyvos 3 straipsnį.

47. Konkrečiau kalbant, Pagrindų direktyvos 3 straipsnio 11 punkte „motorinė transporto priemonė“ apibrėžiama kaip „bet kokia pati judanti varikliu varoma transporto priemonė, turinti ne mažiau kaip keturis ratus, komplektinė, sukomplektuota ar nekomplektinė, kurios maksimalus konstrukcinis greitis didesnis nei 25 km/val.“

48. Sąvokos „nekomplektinė“, „sukomplektuota“ arba „komplektinė“ transporto priemonė tam tikra eilės tvarka apibrėžiamos Pagrindų direktyvos 3 straipsnio 19, 20 ir 21 punktuose. Šiomis sąvokomis nurodomi komplektavimo, kuris buvo taikomas arba turi būti taikomas transporto priemonei, kad ji atitiktų direktyvoje nustatytus techninius reikalavimus, etapai.

49. RDW nuomone, tai reiškia, kad tik tos transporto priemonės, kurios atitinka techninius reikalavimus arba kurių gamybai užbaigti reikia ne mažiau kaip dar vieno komplektavimo etapo, kad atitiktų minėtus reikalavimus, laikytinos „transporto priemonėmis“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą dėl registracijos dokumentų. Pagal šį aiškinimą registracijos dokumentai, išduoti transporto priemonėms, kurios neatitinka ES tipo patvirtinimo, nelaikytini išduotais „transporto priemonėms“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą dėl registracijos dokumentų.

50. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi prielaida, kad transporto priemonė, kurios pirmoji registracija atlikta anksčiau, negu buvo priimta Pagrindų direktyva, negali atitikti techninių reikalavimų. Remdamasis išdėstytais argumentais teismas klausia, ar visi registracijos dokumentai, išduoti transporto priemonėms, kurios buvo pirmą kartą įregistruotos iki Pagrindų direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos, taip pat automatiškai nepatenka į Direktyvos dėl registracijos dokumentų taikymo sritį, todėl jų atitinkamai nereikia pripažinti.

51. Šiuo atveju pakanka priminti, kad Direktyvos dėl registracijos dokumentų 3 straipsnio 2 dalyje aiškiai nustatyta, kad suderinti registracijos liudijimai gali būti išduodami transporto priemonėms, kurios buvo įregistruotos iki šios direktyvos įgyvendinimo.

52. Be to, Direktyva dėl registracijos dokumentų siekiama, kaip primenama 6 konstatuojamojoje dalyje, palengvinti perregistruoti transporto priemones, kurios anksčiau buvo įregistruotos kitoje valstybėje narėje. Šiam tikslui būtų prieštaraujama, jei suderinti registracijos liudijimai būtų pašalinti iš šios direktyvos taikymo srities vien todėl, kad buvo parengti transporto priemonėms, pirmą kartą įregistruotoms prieš įsigaliojant Pagrindų direktyvai arba ankstesniam teisės aktui.

53. Be to, reikėtų pažymėti, kad Pagrindų direktyvos 3 straipsnio 11 punkte pateikiama nuoroda į „nekomplektinę“, „komplektinę“ ar „sukomplektuotą“ transporto priemonę turi būti aiškinama atsižvelgiant į šios direktyvos 1 straipsnyje nurodytą jos tikslą, pagal kurį visos naujos transporto priemonės turi atitikti techninius reikalavimus, galiojusius tuo metu, kai jos buvo pirmą kartą įregistruotos.

54. Ši išvada negali būti išplėsta tiek, kad apimtų transporto priemonės apibrėžtį, nustatytą Direktyvoje dėl registracijos dokumentų, kuria siekiama palengvinti laisvą anksčiau įregistruotų transporto priemonių judėjimą. Todėl nuoroda į „nekomplektinę“, „komplektinę“ ar „sukomplektuotą“ transporto priemonę Pagrindų direktyvos 3 straipsnio 11 punkto „motorinių transporto priemonių“ apibrėžtyje neturi reikšmės apibrėžiant Direktyvos dėl registracijos dokumentų taikymo sritį.

55. Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pirmąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyva dėl registracijos dokumentų taikoma registracijos liudijimams, atitinkantiems šioje direktyvoje nustatytą liudijimų išdavimo modelį, kai liudijimai išduoti transporto priemonėms, kurios buvo pirmą kartą įregistruotos iki Pagrindų direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos.

C. Antrasis prejudicinis klausimas

56. Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar motorinė transporto priemonė, sudaryta, viena vertus, iš esminių sudėtinių dalių, kurios pagamintos iki Pagrindų direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos, ir, kita vertus, iš esminių sudėtinių dalių, kurios pridėtos tik po tos direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos, yra motorinė transporto priemonė, kuri egzistavo iki tos direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos.

57. Atsižvelgiant į atsakymą, kurį siūlau pateikti į pirmąjį prejudicinį klausimą, transporto priemonės amžius neturi reikšmės nustatant Direktyvos dėl registracijos dokumentų taikymo sritį. Todėl į antrąjį prejudicinį klausimą atsakyti nereikia.

D. Trečiasis prejudicinis klausimas

58. Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar registracijos liudijimai turi būti abipusiai pripažinti pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnį, nepaliekant priimančiajai valstybei narei jokios diskrecijos, jei liudijimai yra neišsamūs, tačiau trūkstamus duomenis galima lengvai nustatyti patikrinimo metu.

59. Mano nuomone, į šį klausimą reikia atsakyti teigiamai.

60. Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnyje nustatyta, kad vienoje valstybėje narėje išduotas registracijos liudijimas „pripažįstamas“ kitose valstybėse narėse. Vadinasi, šios nuostatos tekstas priimančiosios valstybės narės institucijoms nepalieka jokios vertinimo laisvės. [8]

61. Toks aiškinimas atitinka pagrindinį Direktyvos dėl registracijos dokumentų tikslą, būtent stiprinti vidaus rinkos veikimą skatinant laisvą transporto priemonių judėjimą Europos Sąjungoje [9]. Todėl reikia pabrėžti, kad pagrindinė registracijos liudijimo funkcija yra identifikuoti konkrečią transporto priemonę [10], kad ši transporto priemonė galėtų laisvai judėti ir ją būtų galima lengviau eksportuoti į kitas valstybes nares, kuriose transporto priemonė nėra įregistruota. [11]

62. Ši pagrindinė registracijos liudijimo funkcija patvirtinama Direktyvos dėl registracijos dokumentų 2 straipsnyje pateiktose apibrėžtyse. Šioje nuostatoje „registracijos liudijimas“ apibrėžiamas kaip „dokumentas, liudijantis, kad transporto priemonė yra registruota valstybėje narėje“. Sąvoka „registracija“ savo ruožtu apibrėžiama kaip „administracinis leidimas transporto priemonei patekti į kelių transporto eismą, apimantis transporto priemonės identifikavimą ir serijinio numerio, vadinamo registracijos numeriu, išdavimą“.

8 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-150/11, EU:C:2012:539, 73 punktas.

9 Žr., be kita ko, Direktyvos dėl registracijos dokumentų 1–4, 6 ir 8 konstatuojamąsias dalis.

10 Direktyvos dėl registracijos dokumentų 2 konstatuojamojoje dalyje nustatyta: „visos valstybės narės reikalauja, kad transporto priemonės, registruotos kitoje valstybėje narėje, vairuotojas turėtų tinkamą *tos transporto priemonės* registracijos liudijimą, kad jam būtų leista važiuoti tų valstybių narių teritorijose esančiais keliais“ (išskirta mano).

11 Žr. visų pirma Direktyvos dėl registracijos dokumentų 3, 4 ir 6 konstatuojamąsias dalis.

63. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad, siekiant perregistruoti transporto priemonę, anksčiau kitose valstybėse narėse registruotų naudotų transporto priemonių techninės charakteristikos gali būti nustatytos remiantis jau esančiais registravimo dokumentais. Todėl valstybės narės negali pateisinti sistemingo reikalavimo pateikti atitikties liudijimą, nurodydamos, kad būtina patikrinti registracijos liudijimą turinčių transporto priemonių technines charakteristikas. Tokiu reikalavimu iš esmės panaikinamas kitose valstybėse narėse išduotų registracijos liudijimų pripažinimo principas [12].

64. Kita vertus, Teisingumo Teismas nustatė, kad, prašant įregistruoti naudotą motorinę transporto priemonę, reikalavimas pateikti transporto priemonę patikrinimui, kuriuo nustatoma, ar transporto priemonė faktiškai yra valstybės narės teritorijoje ir ar ji atitinka kitoje valstybėje narėje išduoto registracijos liudijimo duomenis, yra suderinamas su ES teise [13].

65. Mano nuomone, iš šios jurisprudencijos matyti, kad, viena vertus, paprasti administraciniai formalumai, kuriais tik siekiama užtikrinti, kad būtų tinkamai identifikuota perregistruoti pristatyta transporto priemonė, yra leistini. Kita vertus, su ES teise nesuderinami platesnės aprėpties registracijos reikalavimai, kuriais kenkiama Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnyje įtvirtintam tarpusavio pripažinimo principui.

66. Taigi aplinkybė, kad kitoje valstybėje narėje išduotame registracijos liudijime trūksta tam tikrų duomenų, nereiškia, kad priimančiosios valstybės narės institucijos gali atsisakyti pripažinti tokį liudijimą. *A fortiori*, šis principas turi būti taikomas, kai tą informaciją galima lengvai gauti taikant paprastą transporto priemonės patikrinimą [14].

67. Šiuo atveju pabrėžtina, kad Direktyvos dėl registracijos dokumentų 3 straipsnio 2 dalyje valstybėms narėms leidžiama sumažinti naujame transporto priemonės, įregistruotos iki šios direktyvos įgyvendinimo, registracijos liudijime nurodomos informacijos kiekį tiek, kiek tuo metu yra turima būtinų duomenų. Jei valstybių narių valdžios institucijos naudojasi Direktyvos dėl registracijos dokumentų 3 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtimi, tai dar nereiškia, kad tie liudijimai nebeturi būti pripažįstami.

68. Be to, pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 9 straipsnį reikalaujama, kad valstybių narių valdžios institucijos teiktų viena kitai pagalbą šioje srityje. Tuo tikslu jos gali keistis informacija dvišaliu arba daugiašaliu lygiu, ypač tais atvejais, kai turi būti patikrinamas transporto priemonės teisinis statusas toje valstybėje narėje, kurioje ta transporto priemonė buvo anksčiau registruota [15].

69. Taigi, valstybės narės valdžios institucijos nėra automatiškai atleidžiamos nuo pareigos pripažinti registracijos liudijimą pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnį tik todėl, kad šiame dokumente pateikta netiksli informacija arba jame trūksta tam tikros informacijos.

70. Vis dėlto kitokia nuostata taikoma tuo atveju, jeigu netiksli informacija arba jos stoka neleidžia identifikuoti transporto priemonės.

71. Pavyzdžiui, kai kuriais atvejais trūkstama arba neteisinga informacija registracijos liudijime gali sukelti pagrįstą įtarimą, kad transporto priemonės savininkas elgiasi nesąžiningai. Todėl Direktyvos dėl registracijos dokumentų 9 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nustatyta, kad direktyva siekiama palengvinti „patikrinimus ir, visų pirma, užkirsti kelią sukčiavimui ir vogtų transporto priemonių nelegaliai

12 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-150/11, EU:C:2012:539, 75–77 punktai.

13 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-297/05, EU:C:2007:531, 57–63 punktai.

14 Kaip minėta šios išvados 64 punkte, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad toks patikrinimas yra leistinas.

15 Pažymėtina, kad dabartiniu Europos Parlamento ir Tarybos pasiūlymu dėl reglamento, kuriuo supaprastinamas kitoje valstybėje narėje įregistruotų variklinių transporto priemonių perkėlimas bendrojoje rinkoje, siekiama sustiprinti savitarpio pagalbą, leidžiant priimančiosioms valstybėms narėms susipažinti su transporto priemonės registracijos duomenimis, saugomais išduodančiųjų valstybių narių registruose (COM(2012) 164 *final*, 7 straipsnis).

prekybai“. Tokiais konkrečiais ir išskirtiniais atvejais gali būti teisėta atlikti išsamesnį transporto priemonės teisinio statuso patikrinimą prieš ją įregistruojant. Tokiomis aplinkybėmis priimančiosios valstybės narės valdžios institucijos taip pat gali, kaip minėta, prašyti paaiškinimų iš valstybės narės valdžios institucijų, kurios išdavė liudijimą. Jeigu priimančiosios valstybės narės valdžios institucijos gautų aiškių įrodymų, kad registracijos paraišką teikiantys asmenys gavo registracijos liudijimą išduodančioje valstybėje narėje apgaulingu ar neteisėtu būdu (pvz., naudodamasis klastotėms, korupcija arba klaidinančia informacija) arba kad aptariamas registracijos liudijimas pagal išduodančiosios valstybės narės teisę negalioja dėl kurios nors kitos priežasties, tuomet priimančioji valstybė narė turėtų teisę atsisakyti įregistruoti transporto priemonę.

72. Vis dėlto nesant tokių įrodymų, priimančiosios valstybės narės valdžios institucijos privalo tinkamai pripažinti tą liudijimą ir perregistruoti transporto priemonę.

73. Dėl išsamumo taip pat norėčiau pažymėti, kad ši išvada nereiškia, kad valstybės narės neturi priemonių, kuriomis užtikrintų kelių eismo saugumą. Jeigu transporto priemonės patikrinimo metu valdžios institucijos pastebi neatitikimų, dėl kurių kyla įtarimas, kad buvo pakeistos arba modifikuotos su sauga arba aplinka susijusios transporto priemonės sistemos arba komponentai, arba, apskritai kalbant, kad daromas didelis neigiamas poveikis kelių eismo saugai, valdžios institucijos turi teisę paankstinti pirmosios privalomos techninės apžiūros datą, net jei transporto priemonei ankstesnės registracijos valstybėje narėje buvo atlikta techninė apžiūra [16].

74. Be to, jei transporto priemonei po registracijos buvo atlikti pakeitimai, kurie gali daryti poveikį jos konstrukcijai, valstybė narė gali reikalauti, kad ji būtų patikrinta remiantis atitinkamais nacionalinės teisės aktais, su sąlyga, kad nėra pažeidžiamos taikomos ES antrinės teisės nuostatos [17] ir kad tinkamai atsižvelgiama į laisvą prekių judėjimą [18]. Tačiau šioje byloje proceso šalys neginčija, kad pakeitimai buvo padaryti prieš išduodant naujausius registracijos liudijimus.

75. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį prejudicinį klausimą reikėtų atsakyti taip, kad pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnį valstybės narės negali atsisakyti pripažinti registracijos liudijimų tik todėl, kad liudijimuose trūksta tam tikrų duomenų, su sąlyga, kad duomenų stoka netrukdys identifikuoti transporto priemonės.

E. Ketvirtasis prejudicinis klausimas

76. Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnį leidžiama pripažinti valstybės narės išduotą registracijos liudijimą, bet reikalauti, kad būtų atliktas techninis transporto priemonės patikrinimas pagal Pagrindų direktyvos 24 straipsnio 6 dalį, ir, jeigu transporto priemonė neatitinka valstybės narės techninių reikalavimų, atsisakyti išduoti registracijos liudijimą.

16 Direktyvos 2014/45 5 straipsnis.

17 Jei, nepaisant pakeitimų, transporto priemonė vis dar atitinka patvirtintą tipą, valstybė narė negali, kaip apibrėžta Pagrindų direktyvos 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, prieštarauti dėl jos registracijos. Jei pakeistoje transporto priemonėje naudojamos sistemos, komponentai arba atskiri techniniai mazgai, kuriems buvo suteiktas ES tipo patvirtinimas, šis patvirtinimas turi būti pripažintas pagal Pagrindų direktyvos 10 straipsnį, siejamą su 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa. Tokiais atvejais iš principo nereikia atlikti patikrinimų ar techninių bandymų.

18 Šiuo klausimu žr. 1987 m. birželio 11 d. Sprendimo *Gofette ir Giliard*, 406/85, EU:C:1987:274, 7–10 punktus; 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-297/05, EU:C:2007:531, 73–76 punktus; 2009 m. vasario 10 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-110/05, EU:C:2009:66, 57–59 punktus; 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-150/11, EU:C:2012:539, 52–54 punktus; 2014 m. kovo 20 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-639/11, EU:C:2014:173, 52, 53 ir 55 punktus ir 2014 m. kovo 20 d. Sprendimo *Komisija / Lietuva*, C-61/12, EU:C:2014:172, 57, 58 ir 60 punktus.

77. Kitaip tariant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo išaiškinti santykį tarp valstybės narės įsipareigojimo pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnį pripažinti kitose valstybėse narėse išduotus registracijos liudijimus ir jos galimybių, nustatytų Pagrindų direktyvos 24 straipsnio 6 dalies trečioje pastraipoje, užkirsti kelią įregistruoti transporto priemonę jos teritorijoje, jeigu ji turi pagrįstų priežasčių manyti, kad techninės nuostatos, kuriomis remiantis buvo atlikta transporto priemonės apžiūra, nėra lygiavertės priimančiosios valstybės narės techninėms nuostatoms.

78. Man atrodo, kad šis klausimas pagrįstas dviem neteisingomis prielaidomis.

79. Pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atrodo, mano, kad kitoje valstybėje narėje išduotas registracijos liudijimas gali būti oficialiai pripažintas, tačiau, nepaisant to, galima atsisakyti perregistruoti transporto priemonę.

80. Mano nuomone, toks atitinkamų Direktyvos dėl registracijos dokumentų nuostatų aiškinimas yra neteisingas. Pirmiausia jos 4 straipsnyje aiškiai nurodyta, kad „identifikuojant transporto priemonę tarptautiniame eisme arba perregistruojant ją kitoje valstybėje narėje, vienoje valstybėje narėje išduotas registracijos liudijimas pripažįstamas kitose valstybėse narėse“. Tai reiškia, kad vykdant abipusio pripažinimo pareigą iš principo privalu leisti transporto priemonei laisvai judėti ir (arba) ją įregistruoti. Kitoks aiškinimas ne tik prieštarautų 4 straipsnio formuluotei, bet ir paverstų šią nuostatą neveiksminga.

81. Antra, panašu, kad neteisingai apibrėžiama Pagrindų direktyvos taikymo sritis. Vadovaujantis šios direktyvos 1 straipsniu, direktyva taikoma (šioje byloje reikšmingoms aplinkybėms) tik „į jos taikymo sritį patenkančių visų naujų transporto priemonių <…> patvirtinimui <…>“.

82. Tačiau pagrindinėje byloje nagrinėjamos transporto priemonės negali būti laikomos „naujomis transporto priemonėmis“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų direktyvą. Todėl nebūtina nagrinėti klausimo, ar pakeistos transporto priemonės gali tapti „naujomis“ transporto priemonėmis. Iš tiesų, kaip minėta, šalys neginčija, kad naujausi dviejų transporto priemonių registracijos liudijimai buvo išduoti po to, kai šios transporto priemonės buvo pastarąjį kartą pakeistos. Vadinasi, nagrinėjamoms transporto priemonėms Pagrindų direktyvos 24 straipsnio 6 dalis netaikytina.

83. Taigi į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad pagal Direktyvos dėl registracijos dokumentų 4 straipsnį valstybei narei, kurios prašoma pripažinti transporto priemonei, nepatenkančiai į Pagrindų direktyvos taikymo sritį, kitoje valstybėje narėje išduotą registracijos liudijimą, neleidžiama atlikti tos transporto priemonės techninės apžiūros pagal pastarosios direktyvos 24 straipsnio 6 dalį.

IV. Išvada

84. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Raad van State* (Valstybės Taryba, Nyderlandai) prašymą priimti prejudicinį sprendimą:

– 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 1999/37/EB dėl transporto priemonių registracijos dokumentų taikoma registracijos liudijimams, atitinkantiems šioje direktyvoje nustatytą liudijimų išdavimo modelį, kai liudijimai išduoti transporto priemonėms, kurios buvo įregistruotos iki 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/46/EB, nustatančios motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus, perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos.

– Pagal Direktyvos 1999/37 4 straipsnį, siejamą su šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalimi, valstybės narės negali atsisakyti pripažinti registracijos liudijimų tik todėl, kad nebuvo įrašyti tam tikrais kodais nurodyti duomenys, jei duomenis galima lengvai gauti, su sąlyga, kad duomenų stoka netrukdys identifikuoti transporto priemonės.

– Pagal Direktyvos 1999/37 4 straipsnį valstybei narei, kurios prašoma pripažinti transporto priemonei, nepatenkančiai į Direktyvos 2007/46 taikymo sritį, kitoje valstybėje narėje išduotą registracijos liudijimą, neleidžiama atlikti tos transporto priemonės techninės apžiūros pagal pastarosios direktyvos 24 straipsnio 6 dalį.